

вѣнь бедни, а че и длѣжни да останимъ нѣма да е приятно и за Васъ? — посмѣ се, стана и взе да ся расхожда и спрѣся най послѣ напрѣдя ми, и азъ посочихъ да стана, но той махна съ ржка — да седна.

— Ако ви е страхъ отъ пагуби, азъ щѣ ви дамъ и сенетъ (записъ)—и почна пакъ да се расхожда, ако изгубите ще изгубите мои пари, ако спечелите да е ваша печалбата, освѣнь слѣдъ три години ако ми повърните *петтъ хиляди гроша*, а хилядата да ви бжди бакшишь отъ менъ, но я бждете добри та ми порасправѣте съ козитѣ опита ви какъвъ е?

— Какъвто е и съ кравитѣ.

— Значи искати и тѣхното подобрене да могатъ да ся природятъ и тѣ на побѣдри отъ каквито ся, нали?

— Да, паша ефенди.

— Разбрахъ, за подобдението на кравитѣ мислите, чрѣзъ Маджарския бикъ, но подобдението на козитѣ съ какви текета (пращове) мислите?

— Тѣхъ пѣкъ мислимъ чрѣзъ тифтикови прѣчови наречени въ наша Доброджа „Саидъ пашовви“.

— Какви ся тия Саидъ пашовви кози, побѣдри ли сж отъ тукашнитѣ кози?

— Почти еднакви сж побѣдмина и твърдѣ малка имъ разницата да сж нашенскитѣ побѣбнави, но на нашенскитѣ козината ся продава отъ *четири до петъ* гроша оката, а тия на тифтиковитѣ ся продава по четирици даже и до педесе гроша оката.

— Да не ся тѣ отъ тия, за които въ Анадолъ имъ думатъ „Енгюръ Кечи ся“?

— Не зная това да ли рассата имъ е тъкмо отъ тия, но само съмъ чувалъ, че Саидъ-паша ги е докаралъ въ Махмуд-кювския си чифликъ отъ Анадолъ.

— Но много ли ги има той?

— А че ималъ до двѣ ако не и до три хиляди само отъ тѣхъ.

— Ами кой Саидъ паша, да не е този стария Рухчүшки валия?

— Да, той.

— Види ся, тукъ ги е завѣдилъ до толкова много?

— Да, както чувами само стотина билъ докаралъ прѣди